Справа № 991/13158/26

Провадження № 1-кп/991/134/26

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 листопада 2026 року м. Київ

Вищий антикорупційний суд у складі:

головуючої судді - ОСОБА_1 ,

за участю:

секретаря судового засідання - ОСОБА_2 ,

прокурора - ОСОБА_3 ,

захисника - ОСОБА_4 ,

обвинуваченого - ОСОБА_5 ,

розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні кримінальне провадження № 52026000000000556 від 18 вересня 2026 року (виділене з кримінального провадження №52024000000000663 від 27.12.2024 року) з угодою про визнання винуватості від 14.08.2026 року, за обвинуваченням:

ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Піщане Камінь-Каширського району Волинської області, громадянина України, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , проживаючого за адресою: АДРЕСА_2 , раніше не судимого,

- у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України,

В С Т А Н О В И В:

І. Історія провадження

29.10.2026 до Вищого антикорупційного суду надійшов обвинувальний акт у кримінальному провадженні № 52026000000000556 від 18 вересня 2026 року (виділене з кримінального провадження №52024000000000663 від 27.12.2024 року) з угодою про визнання винуватості від 14.08.2026 року за обвинуваченням ОСОБА_5 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 29.10.2026 головуючою суддею було визначено суддю ОСОБА_1 .

Ухвалою суду від 30.10.2026 призначено підготовче судове засідання на 17.11.2026.

ІІ. Відомості про укладену угоду про визнання винуватості

Угода про визнання винуватості укладена 14.08.2026 між прокурором п`ятого відділу управління процесуального керівництва, підтримання публічного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури ОСОБА_3 та обвинуваченим ОСОБА_5 за участю захисника ОСОБА_4 .

В ній наведено формулювання обвинувачення та правова кваліфікація дій ОСОБА_5 із зазначенням статей Закону України про кримінальну відповідальність, що є тотожними до викладених в обвинувальному акті.

Суд звертає увагу, що у сформульованому прокурором обвинуваченні містилось покликання на вчинення обвинуваченим кримінальних правопорушень за участі інших осіб, матеріали щодо яких виділено в окремі провадження на стадії досудового розслідування. А тому, з метою дотримання презумпції невинуватості особи, щодо таких осіб Суд, використовуватиме деперсоніфіковані дані імені, прізвища, по батькові як осіб, матеріали стосовно яких виділено в окреме провадження.

Для того, щоб встановити всі необхідні ознаки останніх та не порушувати презумпцію невинуватості щодо інших співучасників, які не є обвинуваченими у цьому провадженні, щодо останніх Суд використовує деперсоніфіковані дані імені, прізвища, по батькові, зокрема, Особа 1 - Особа 5.

1.Формулювання обвинувачення та статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, які передбачають кримінальні правопорушення, у вчиненні яких обвинувачується особа

Постановою Волинської обласної територіальної виборчої комісії від 17.11.2020 № 36 «Про реєстрацію обраних депутатів Волинської обласної ради» зареєстровано депутатом Волинської обласної ради Особа1 від Волинської обласної організації політичної партії «За майбутнє».

Постановою Волинської обласної територіальної виборчої комісії від 20.11.2020 № 37 «Про реєстрацію обраних депутатів Волинської обласної ради» зареєстровано депутатами Волинської обласної ради Особа2 та Особа3 від Волинської обласної організації Всеукраїнського об`єднання «Свобода».

Постановою Луцької міської територіальної виборчої комісії від 19.11.2020 № 122 «Про реєстрацію обраних депутатів Луцької міської ради Луцького району Волинської області» зареєстровано депутатами Луцької міської ради Особа4 від Волинської обласної організації політичної партії «Слуга народу» та ОСОБА_5 від Волинської обласної організації Всеукраїнського об`єднання «Свобода».

Враховуючи те, що депутати місцевих рад є особами, які постійно здійснюють функції представників місцевого самоврядування, а тому відповідно до примітки 1 до ст. 364 КК України Особа1, Особа2, Особа3, Особа4 та ОСОБА_5 являються службовими особами.

Рішенням Волинської обласної ради від 25.11.2020 № 1/6 обрано Особа3 першим заступником голови Волинської обласної ради. Так як вказана посада згідно із статтею 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» віднесена до другої категорії посад в органах місцевого самоврядування, а тому відповідно до примітки 3 ст. 368 КК України Особа3 являється службовою особою, яка займає особливо відповідальне становище.

Порядок діяльності депутатів місцевих рад визначається Конституцією України, законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про статус депутатів місцевих рад», іншими законами України та підзаконними нормативно-правовими актами.

Зокрема, відповідно до ч. 2 ст. 20 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» депутат місцевої ради, крім секретаря ради, голови районної у місті, районної, обласної ради та їх заступників, повинен входити до складу однієї з постійних комісій, що утворюються радою.

Депутат місцевої ради за дорученням відповідної ради або постійної комісії, до складу якої його обрано, бере безпосередню участь у підготовці питань для розгляду на сесіях ради та засіданнях постійної комісії.

Відповідно до ч. 3 ст. 20 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» депутат місцевої ради зобов`язаний бути присутнім на пленарних засіданнях ради, засіданнях постійної комісії та інших органів ради, до складу яких він входить. У разі неможливості бути присутнім на засіданні депутат місцевої ради повідомляє про це особу, яка очолює відповідний орган.

Рішенням Волинської обласної ради від 10.12.2020 № 2/5 затверджено Регламент Волинської обласної ради 8 скликання, ст. 47 якого передбачено, що голосування здійснюється депутатами ради особисто за місцем проведення сесії.

Рішенням Луцької міської ради від 23.12.2020 № 2/1 (зі змінами) затверджено Регламент Луцької міської ради 8 скликання, у ст. 7 якого передбачено, що депутат ради користується правом ухвального голосу з усіх питань, що розглядаються на засіданнях ради.

Депутат місцевої ради як представник інтересів територіальної громади, виборців свого виборчого округу та член ради, здійснюючи депутатські повноваження, повинен дотримуватися таких правил депутатської етики: не використовувати депутатський мандат в особистих інтересах чи в корисливих цілях; не приймати будь-яких гонорарів, подарунків, не отримувати винагород безпосередньо чи опосередковано за дії, пов`язані зі здійсненням ним депутатських повноважень (п.п. 2, 6 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»). На депутатів місцевих рад поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції».

Згідно зі ст. 22 Закону України «Про запобігання корупції» депутатам місцевих рад забороняється використовувати свої службові повноваження або своє становище та пов`язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі використовувати будь-яке державне чи комунальне майно або кошти в приватних інтересах.

Незважаючи на обізнаність у нормах законодавства, спрямованих на запобігання та протидію корупції, та всупереч обов`язку неухильного його дотримання, Особа1, Особа2, Особа3, Особа4 та ОСОБА_5 за попередньою змовою між собою та іншими невстановленими особами, умисно вчинили корупційні злочини за таких обставин.

23.08.2023 ОСОБА_6 (дочка Особа5) на підставі договору дарування отримала у власність нерухове майно - кордодром для випробування автомоделей за адресою: АДРЕСА_3 . У зв`язку з цим, до неї перейшло право оренди земельної ділянки з кадастровим номером 0710100000:22:072:0052, що знаходиться під вищевказаним об`єктом нерухомості.

На місці кордодрому фактично розміщувалась льодова арена «Снігова Королева», що була тимчасовою спорудою та використовувалась для проведення хокейних турнірів, змагань, учбово-тренувальних зборів та інших заходів.

Особа5 являвся уповноваженою особою громадських організацій «Федерація хокею Волинської області» (ЄДРПОУ - 35683708), «Федерація хокею міста Луцька» (ЄДРПОУ - 41037477) та «Хокейний клуб «Спарта» (ЄДРПОУ - 37707161), які організовували та проводили заходи у вищевказаній льодовій арені.

30.05.2024 ОСОБА_6 видала Особа5 довіреність на представництво її інтересів і розпорядження майном, що надало йому можливість вчиняти дії щодо земельної ділянки розташованої за адресою: АДРЕСА_3 .

При цьому, ОСОБА_6 постійно проживала за кордоном, не входила до складу засновників чи керівників будь-яких підприємств, установ чи організації, а в подальшому тільки 17.06.2025

зареєструвалась як фізична особа-підприємець, при цьому 05.07.2025 уже покинула територію України.

За таких обставин, Особа5 являвся фактичним власником льодової арени «Снігова Королева» та користувачем земельної ділянки з кадастровим номером - 0710100000:22:072:0052.

Надалі, Особа5 вирішив провести будівництво багатоквартирного житлового будинку з об`єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури за місцезнаходженням льодової арени «Снігова Королева» за адресою: АДРЕСА_3 . Для здійснення вищевказаного будівництва Особа5 необхідно було ініціювати перед Луцькою міською радою затвердження детального плану території, а також перед Волинською обласною радою - зміну цільового призначення земельної ділянки.

З цією метою, 17.01.2025 Особа5 звернувся із заявою до Луцької міської ради з проханням надати дозвіл на розроблення детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку.

Задля позитивного вирішення цієї заяви Особа5 ініціював 25.02.2025 спілкування з Особа2 та Особа4. Того ж дня в період з 16 год 31 хв по 17 год 28 хв, перебуваючи на території готелю «Україна» за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, вул. Словацького, 2, Особа5 зустрівся із Особа2 та повідомив його про своє бажання організувати будівництво багатоквартирного житлового будинку з об`єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури за місцезнаходженням льодової арени «Снігова Королева» та попросив сприяння у голосуванні депутатами Луцької міської ради від фракції «Свобода» за заявою Особа5.

Надалі, того ж дня в 19 год 23 хв та 26.02.2025 в 9 год 03 хв Особа5 спілкувався з Особа4 та повідомив його про своє бажання організувати будівництво багатоквартирного житлового будинку з об`єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури за місцезнаходженням льодової арени «Снігова Королева» та попросив сприяння у голосуванні депутатами Луцької міської ради від фракції «Слуга народу» за заявою Особа5.

Так, 26.02.2025 на пленарному засіданні 71 сесії Луцької міської ради під № 90 порядку денного розглядалось питання «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку», де фактично розташована льодова арена «Снігова Королева».

Загальний склад голосів у Луцькій міській раді становить 43, з яких 42 голоси депутатів та 1 голос - Луцького міського голови, а тому для позитивного розгляду питання та прийняття рішення сесією Луцької міської ради необхідно отримати не менше 22 голосів.

На засіданні сесії щодо питання під № 90 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку» усього проголосувало 34 особи (33 депутати та Луцький міський голова), з яких 22 - «за», 0 - «проти», 7 - «утрималися», 5 - «не голосували».

Усі присутні 4 депутати фракції «Свобода» у Луцькій міській раді (в тому числі ОСОБА_5) проголосували «за». Разом із цим, із присутніх 4 депутатів фракції «Слуга народу» у Луцькій міській раді 3 проголосували «за» (в тому числі Особа4) та 1 «утримався». 7 голосів «за» від цих депутатів надали можливість отримати необхідну більшість у кількості 22 голосів від загального складу депутатів та прийняти Луцькою міською радою рішення № 71/76 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

Прийняття вказаного рішення надало змогу Особа5 ініціювати розроблення проєкту детального плану території.

Після цього, Особа5 в період з 01.05.2025 по 13.05.2025 ініціював зустрічі із Особа1 та Особа2 з метою обговорення питання щодо розгляду Волинською обласною радою зміни цільового призначення земельної ділянки та Луцькою міською радою затвердження детального плану території, який на той час розроблявся, натомість запропонував їм передати неправомірну вигоду.

Для реалізації вказаного умислу Особа1 вступив у змову із Особа2 та іншими невстановленими особами в частині узгодження спільної позиції щодо обговорення питань щодо розгляду Волинською обласною радою зміни цільового призначення земельної ділянки та Луцькою міською радою затвердження детального плану території, який на той час розроблявся, та розміру неправомірної вигоди, яку вони отримають за це.

Особа2 залучив до їх діяльності ОСОБА_5 та Особа4 задля позитивного голосування депутатами їх фракцій та забезпечення прийняття рішень Луцькою міською радою щодо затвердження розробленого проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку.

06.05.2025 Особа2, ОСОБА_5 та Особа4 спільно обговорили можливу суму неправомірної вигоди в розмірі 15 000 - 20 000 доларів США на кожну фракцію, яку вони готові отримати від Особа5 за голосування депутатами їх фракцій в Луцькій міській раді.

13.05.2025 під час зустрічі біля льодової арени «Снігова Королева» за адресою: АДРЕСА_3, Особа5 висловив пропозицію Особа1 та Особа2 про надання на їх користь та користь третіх осіб неправомірної вигоди за позитивне голосування ними і депутатами їх фракцій та забезпечення прийняття рішень Волинською обласною радою щодо зміни цільового призначення земельної ділянки та Луцькою міською радою щодо затвердження розробленого проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку, які дадуть можливість організувати заплановане Особа5 будівництво багатоквартирного житлового будинку з об`єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури.

При цьому, Особа1 та Особа2 обговорили із Особа5 загальну суму неправомірної вигоди у розмірі 140 000 (сто сорок тисяч) доларів США, яка має бути передана їм та третім особам, узгодивши при цьому наступні розміри та розподіл грошових коштів:

- 110 000 (сто десять тисяч) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на 13.05.2025 складало 4 569 257 грн.) для депутатів Волинської обласної ради (в тому числі Особа1, Особа2, Особа3) за забезпечення прийняття рішень Волинською обласною радою щодо зміни цільового призначення земельної ділянки та позитивне голосування ними і депутатами їх фракцій щодо вказаних питань;

- 30 000 (тридцять тисяч) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на 13.05.2025 складало 1 246 161 грн.) для депутатів Луцької міської ради ОСОБА_5 та Особа4 за забезпечення ними прийняття рішень Луцькою міською радою щодо затвердження розробленого проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку, та позитивне голосування ними і депутатами їх фракцій щодо вказаних питань.

На цій же зустрічі, Особа1 та Особа2 погодились на пропозицію Особа5 щодо надання на їх користь та користь третіх осіб вищевказаних неправомірних вигод у загальній сумі 140 000 (сто сорок тисяч) доларів США.

Так, 22.05.2025 Особа5 після досягнення домовленостей із Особа1, Особа2 та отримання рішень Луцької міської ради від 26.02.2025 № 71/76 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку» та Волинської обласної ради від 16.05.2025 № 32/25 «Про надання дозволу на розробку проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (зміна цільового призначення)»

зареєстрував ТОВ «БудуЄмо» (ЄДРПОУ - 45800204, юридична адреса: Волинська обл., м. Луцьк, вул. Ланова, буд. 87).

У вказаному товаристві Особа5 перебував на посаді директора, йому належало 50 % статутного капіталу, а основним видом діяльності ТОВ «БудуЄмо» передбачено будівництво житлових і нежитлових будівель, що свідчить про його підготовку до подальшого будівництва.

В подальшому, Особа5 не пізніше 11.07.2025 організував виготовлення детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку.

З цією метою, 11.07.2025 Особа5 звернувся із заявою до Луцької міської ради з проханням погодити вищевказаний детальний план території.

25.07.2025 відбулось засідання постійної комісії Луцької міської ради з питань генерального планування, будівництва, архітектури та благоустрою, житлово-комунального господарства, екології, транспорту та енергоощадності під голосуванням Особа4, яка рекомендувала міській раді підтримати проєкт рішення про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку.

Надалі, 29.07.2025 в період з 16 год 11 хв по 16 год 37 хв у ресторані готельного комплексу «Noble Boutique Hotel» за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, вул. Кривий Вал, буд. 39, відбулась зустріч за участю Особа5, Особа2 та ОСОБА_5 , на якій вони обговорили обставини подальшого голосування під час засідання сесії Луцької міської ради щодо рішення про погодження вищевказаного детального плану території.

30.07.2025 на пленарному засіданні 79 сесії Луцької міської ради під № 97 розглядалось питання «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

З метою прийняття вказаного рішення, 30.07.2025 Особа2 за попередньою змовою з Особа4, ОСОБА_5 та іншими невстановленими особами, діючи в інтересах Особа5, використовуючи надану їм владу забезпечили позитивне голосування депутатами Луцької міської ради від фракції «Свобода» та ПП «Слуга народу», в тому числі шляхом особистого голосування Особа4 та ОСОБА_5 на засіданні сесії щодо питання під № 97 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку.

Усі присутні 5 депутатів фракції «Свобода» (в тому числі ОСОБА_5) та 5 депутатів фракції «Слуга народу» (в тому числі Особа4) у Луцькій міській раді проголосували «за», жоден не голосував проти та не утримувався від голосування, за результатами якого прийнято Луцькою міською радою рішення № 79/81 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

Усього за вказане рішення проголосувало 37 осіб (36 депутатів та Луцький міський голова), з яких 33 - «за», 0 - «проти», 2 - «утримались», 2 - «не голосували».

Пунктом 2 зазначеного рішення надано дозвіл на видачу містобудівних умов та обмежень на будівництво багатоквартирного будинку з вбудовано-прибудованими приміщеннями.

Так, 04.08.2025 о 14 год 10 хв, перебуваючи поблизу ресторану «Курінь» за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр. Президента Грушевського, 26, Особа2 зустрівся із Особа5, де на виконання попередніх домовленостей Особа5 передав шляхом залишення на передньому сидінні пасажира у автомобілі «Ford Kuga» з номерним знаком НОМЕР_1 , яким фактично користується Особа2, а останній одержав частину неправомірної вигоди в розмірі 15 000 (п`ятнадцять тисяч) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на 04.08.2025 складало 626 466 грн.) за забезпечення позитивного голосування депутатами фракцій «Свобода» і «Слуга народу» та забезпечення у прийнятті Луцькою міською радою 30.07.2025 рішення сесії № 79/81 «Про

погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

В той же день о 14 год 19 хв Особа2, перебуваючи поблизу будинку за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр. Перемоги, 14, зустрівся із ОСОБА_5 у автомобілі «Ford Kuga» з номерним знаком НОМЕР_1 , після чого разом попрямували до будинку АДРЕСА_4 .

Продовжуючи реалізацію спільного умислу щодо одержання неправомірної вигоди, 04.08.2025 о 14 год 26 хв ОСОБА_5 , перебуваючи із Особа2 у автомобілі «Ford Kuga» з номерним знаком НОМЕР_1 поблизу будинку № 28 по вул. Словацького в м. Луцьку, забрав у Особа2 одержану від Особа5 неправомірну вигоду в розмірі 15 000 (п`ятнадцять тисяч) доларів США та залишив її у власному автомобілі «Skoda Rapid» з номерним знаком НОМЕР_2 для подальшого розподілу між учасниками.

Надалі, 04.08.2025 після 21 год ОСОБА_5 , перебуваючи за місцем свого проживання поблизу будинку АДРЕСА_2 передав Особа4 на виконання попередніх домовленостей частину отриманої від Особа5 неправомірної вигоди у сумі 7 500 доларів США за забезпечене позитивне голосування депутатами фракцій «Свобода» і ПП «Слуга народу» та забезпечення у прийнятті Луцькою міською радою 30.07.2025 рішення сесії № 79/81 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

За таких обставин Особа2, Особа1, Особа4, ОСОБА_5 та інші невстановлені особи, керуючись єдиним умислом, діючи за попередньою змовою групою осіб, прийняли пропозицію від Особа5 про надання на їх користь та користь третіх осіб неправомірної вигоди в загальній сумі 30 000 (тридцять тисяч) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на 13.05.2025 складало 1 246 161 грн.), що у п`ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, та одержали частину неправомірної вигоди у розмірі 15 000 (п`ятнадцять тисяч) доларів США за забезпечення ними позитивного голосування депутатами фракцій «Свобода» і «Слуга народу», в тому числі шляхом особистого голосування ОСОБА_5 та Особа4, та забезпечення прийняття рішення Луцькою міською радою № 79/81 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць В`ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у м. Луцьку».

Таким чином, ОСОБА_5 обвинувачується в прийнятті пропозиції службовою особою надати їй неправомірну вигоду та одержанні неправомірної вигоди в особливо великому розмірі для себе та третьої особи за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням наданої їй влади та службового становища, вчиненого повторно та за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України.

Крім того, 17.06.2025 в період з 15 год 00 хв по 15 год 07 хв Особа5, перебуваючи на території автозаправної станції «ОККО» за адресою: Волинська обл., Луцький р-н, с. Струмівка, вул. Рівненська, 2-А, під час зустрічі повідомив Особа2 про бажання здійснити будівництво житлових будинків в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у м. Луцьку.

Після чого, у Особа2 виник умисел спрямований на одержання неправомірної вигоди від Особа5 за забезпечення позитивного голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» у прийнятті рішень Луцькою міською радою щодо надання дозволу на розроблення та затвердження детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у м. Луцьку.

Для реалізації вказаного умислу Особа2 вступив у змову із ОСОБА_5 та Особа4. Таким чином вказані особи заздалегідь домовилися про вчинення кримінального правопорушення та у подальшому діяли спільно та узгоджено для реалізації єдиного спільного умислу щодо одержання неправомірної вигоди від Особа5.

Так, 18.06.2025 близько 12 год 00 хв у ресторані готельного комплексу «Noble Boutique Hotel» за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, вул. Кривий Вал, 39, відбулась зустріч за участю Особа2, ОСОБА_5 та Особа4, на якій обговорювали обставини можливості голосування щодо рішення про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку» та визначення суми неправомірної вигоди.

Розроблення та затвердження детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у м. Луцьку необхідно Особа5 для зміни цільового призначення земельних ділянок, їх меж та встановлення параметрів забудови в межах детального плану, що дасть можливість організувати будівництво 14 зблокованих житлових будинків по АДРЕСА_5 під умовною назвою «Затишок» на земельних ділянках, які належали ОСОБА_7 (дружині Особа5).

При цьому, ОСОБА_7 не є фізичною-особою підприємцем, не входила до складу засновників чи керівників будь-яких підприємств, установ чи організації, а лише 05.03.2026 зареєструвала ТОВ «Затишок Луцьк» (ЄДРПОУ - 46221334, юридична адреса: Волинська обл. м. Луцьк, вул. Ланова, буд. 87-А).

У вказаному товаристві ОСОБА_7 виконувала обов`язки директора, була кінцевим бенефіціарним власником (контролером) юридичної особи з прямим вирішальним впливом, а основним видом діяльності ТОВ «Затишок Луцьк» передбачено будівництво житлових і нежитлових будівель.

Разом із цим, до статутного капіталу ТОВ «Затишок Луцьк» передано 13 земельних ділянок з кадастровими номерами: 0710100000:21:127:0047, 0710100000:21:127:0048, 0710100000:21:127:0049, 0710100000:21:127:0050, 0710100000:21:127:0051, 0710100000:21:127:0052, 0710100000:21:127:0053, 0710100000:21:127:0054, 0710100000:21:127:0056, 0710100000:21:127:0057, 0710100000:21:127:0058, 0710100000:21:127:0060, 0710100000:21:127:0061, які належали ОСОБА_7 та 2 земельні ділянки з кадастровими номерами: 0710100000:21:127:0045, 0710100000:21:127:0055, що належали ОСОБА_8 .

Зазначені земельні ділянки знаходяться за адресою: АДРЕСА_5 , та розташовані на території розробленого детального плану в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у м. Луцьку, що свідчить про підготовку до будівництва комплексу з 14 зблокованих житлових будинків по АДРЕСА_5.

В подальшому, 24.06.2025 відбулось засідання постійної комісії Луцької міської ради з питань генерального планування, будівництва, архітектури та благоустрою, житлово-комунального господарства, екології, транспорту та енергоощадності під голосуванням Особа4, яка рекомендувала міській раді підтримати рішення про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Так, 25.06.2025 на пленарному засіданні 77 сесії Луцької міської ради під № 91 порядку денного розглядалось питання «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку». Усього проголосувало 36 осіб (35 депутатів та Луцький міський голова), з яких 36 - «за», 0 - «проти», 0 - «утримались», 0 - «не голосували».

Усі присутні 5 депутатів фракції «Свобода» (в тому числі ОСОБА_5) та 3 депутати фракції «Слуга народу» (в тому числі Особа4) у Луцькій міській раді проголосували «за», жоден не голосував проти та не утримувався під час голосування за прийняття Луцькою міською радою рішення № 77/63 від 25.06.2025 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Через деякий час, але не пізніше 28.06.2025 (більш точний час не встановлено), за невстановлених на даний час обставин, Особа5 передав, а Особа4 одержав частину неправомірної вигоди в розмірі 2 000 (дві тисячі) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на

28.06.2025 складало 83 170,40 грн.) за позитивне голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» під час прийняття рішення Луцької міської ради № 77/63 від 25.06.2025 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Після цього, не пізніше 28.06.2025 (більш точний час не встановлено), Особа4, перебуваючи біля ресторанного комплексу «Жито» розташованого за адресою: Волинської обл., Луцький р-н, с. Струмівка, вул. Рівненська, 174, передав ОСОБА_5 частину отриманої від Особа5 неправомірної вигоди в сумі 1 000 (одна тисяча) доларів США за забезпечення ними позитивного голосування депутатами фракцій «Свобода» і ПП «Слуга народу» під час прийняття вищевказаного рішення Луцької міської ради.

У подальшому, 26.11.2025 на пленарному засіданні 84 сесії Луцької міської ради під № 100 розглядалось питання «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

З метою прийняття вказаного рішення, 26.11.2025 Особа2 за попередньою змовою групою осіб із ОСОБА_5 та Особа4, діючи в інтересах Особа5, використовуючи надану їм владу забезпечили позитивне голосування депутатами Луцької міської ради від фракції «Свобода» та «Слуга народу», в тому числі шляхом особистого голосування ОСОБА_5 та Особа4 на засіданні сесії щодо питання під № 100 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Усього за вказане рішення проголосувало 34 особи (33 депутати та Луцький міський голова), з яких 34 - «за», 0 - «проти», 0 - «утримались».

Усі присутні 5 депутатів фракції «Свобода» (в тому числі ОСОБА_5) та 4 депутати фракції «Слуга народу» (в тому числі Особа4) у Луцькій міській раді проголосували «за», жоден не голосував проти та не утримувався від голосування, за результатами якого прийнято Луцькою міською радою рішення № 84/86 від 26.11.2025 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

У подальшому, не пізніше 27.11.2025 за невстановлених на даний час обставин, на виконання попередніх домовленостей Особа5 передав, а Особа4 одержав частину неправомірної вигоди в розмірі 1 000 (одна тисяча) доларів США (згідно з курсом Національного банку України станом на 27.11.2025 складало 42 298,70 грн.) за позитивне голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» під час прийняття рішення Луцької міської ради № 84/86 від 26.11.2025 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Через деякий час, але не пізніше 27.11.2025 (більш точний час не встановлено), Особа4 перебуваючи поблизу Волинського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, Театральний майдан, 1, передав ОСОБА_5 частину отриманої від Особа5 неправомірної вигоди в сумі 500 (п`ятсот) доларів США за забезпечення ними позитивного голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» під час прийняття необхідного рішення щодо детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у м. Луцьку.

В подальшому, під час наступної зустріч 01.12.2025 о 18 год 53 хв ОСОБА_5 , перебуваючи із Особа2 у автомобілі «Ford Kuga» з номерним знаком НОМЕР_1 поблизу будинку за адресою: Волинської обл., Луцький р-н, с. Струмівка, вул. Андріївська, 18, передав останньому шляхом залишення у бардачку автомобіля частини отриманої від Особа5 неправомірної вигоди в сумі 500 (п`ятсот) доларів США за позитивне голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» під час прийняття вищевказаного рішення Луцької міської ради.

За таких обставин Особа2, ОСОБА_5 та Особа4, керуючись єдиним умислом, діючи повторно, за попередньою змовою групою осіб, одержали від Особа5 неправомірну вигоду у розмірі 3 000 (три тисячі) доларів США за позитивне голосування депутатами фракцій «Свобода» та «Слуга народу» під час прийняття рішень Луцької міської ради № 77/63 від 25.06.2025 «Про надання дозволу на розроблення проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку» та № 84/86 від 26.11.2025 «Про погодження проєкту детального плану території в межах вулиць Новочерчицької, Зарічної та Стирової у місті Луцьку».

Таким чином, ОСОБА_5 обвинувачується в одержанні службовою особою неправомірної вигоди для себе та третьої особи за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням наданої їй влади та службового становища, вчиненому повторно та за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України.

2. Зміст угоди про визнання винуватості та погоджене сторонами покарання

За змістом угоди ОСОБА_5 повністю та беззастережно визнає свою винуватість у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень в межах висунутого обвинувачення відповідно до обвинувального акта.

При вирішенні питання про укладення угоди про визнання винуватості згідно з ч. 1 ст. 470 КПК України прокурором враховано наступне:

1) беззаперечне визнання підозрюваним своєї винуватості в інкримінованих йому кримінальних правопорушеннях;

2) ступінь та характер сприяння підозрюваного

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

3) ступінь та характер сприяння підозрюваного

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

4) наявність суспільного інтересу у швидкому судовому провадженні, яке забезпечить повне, своєчасне та невідворотне покарання обвинувачених за вчинення кримінального правопорушення;

5) наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень.

Раніше підозрюваний до кримінальної відповідальності не притягався.

За змістом угоди, ОСОБА_5 повністю та беззастережно визнав свою винуватість у вчиненні кримінальних правопорушень та зобов`язався з`явитись до Вищого антикорупційного суду у час визначений судом та беззастережно визнати свою винуватість у судовому провадженні.

Також ОСОБА_5 зобов`язався під час досудового розслідування та під час судового розгляду співпрацювати із прокурором

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

.

Крім того, ОСОБА_5 зобов`язався під час досудового розслідування та під час судового розгляду співпрацювати із прокурором

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

.

При вирішенні питання щодо міри покарання ОСОБА_5 сторони дійшли згоди, що наявні обставини, які пом`якшують покарання, а саме: щире каяття та активне сприяння у викритті інших осіб

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

Обставин, які обтяжують покарання ОСОБА_5 за вчинення злочинів, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України, не встановлено.

З урахуванням вказаних обставин сторони дійшли згоди щодо призначення ОСОБА_5 покарання:

1) за ч. 3 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 2 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 200 000 грн.;

2) за ч. 4 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 3 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 300 000 грн.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворих основного покарання та додаткового покарання у вигляді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування більш суворими, а також шляхом повного складання додаткового покарання у вигляді конфіскації частини майна, призначити ОСОБА_5 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на строк 3 роки та конфіскації частини майна, а саме грошових коштів в розмірі 500 000,00 грн.

Сторони з урахуванням вимог ст. 75 КК України та щирого каяття підозрюваного узгодили його звільнення від відбування основного покарання з випробуванням.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 КК України у випадках, передбачених частинами першою, другою цієї статті, суд ухвалює звільнити засудженого від відбування призначеного покарання, якщо він протягом визначеного іспитового строку не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов`язки. Тривалість іспитового строку та обов`язки, які покладаються на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, визначаються судом.

Відповідно до п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КПК України, сторони погодили покласти на ОСОБА_5 такі обов`язки: періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації за місцем проживання; повідомляти уповноважений орган з питань пробації за місцем проживання про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Інкримінованими кримінальними правопорушеннями матеріальна шкода не завдана та підстави для цивільної відповідальності відсутні, у зв`язку з цим відсутні підстави для звільнення від цивільної відповідальності.

Обвинуваченому ОСОБА_5 роз`яснено наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені ст. 473 КПК України, а також наслідки невиконання угоди.

Сторонам також відомі обмеження, передбачені в ч. 4 ст. 394, ч. 3 ст. 424 КПК України в частині оскарження вироку на підставі угоди про визнання винуватості в апеляційному та касаційному порядку.

III. Позиції учасників судового провадження

Прокурор ОСОБА_3 у судовому засіданні зазначив про відповідність умов угоди про визнання винуватості вимогам законодавства і просив затвердити її. Підтвердив добровільність укладання угоди сторонами. Наголосив, що умови угоди у повному обсязі відповідають інтересам суспільства в частині забезпечення швидкого судового провадження з дотриманням прав обвинуваченого. Також просив до набрання вироком законної сили змінити запобіжний захід відносно обвинуваченого ОСОБА_5 із застави на особисте зобов`язання. Просив вирішити питання щодо речових доказів по справі, а саме зняти з них накладений арешт та повернути обвинуваченому.

Обвинувачений ОСОБА_5 у судовому засіданні підтвердив, що усвідомлює суть висунутого йому обвинувачення, визнає вину у вчиненні інкримінованих кримінальних правопорушень, не заперечує фактичних обставин, викладених в обвинувальному акті і в угоді про визнання винуватості. Підтвердив, що укладання угоди про визнання винуватості носить добровільний характер, а виконання взятих на себе за угодою зобов`язань є реальним. Зазначив, що обізнаний про вид та розмір покарання, яке йому буде призначено у випадку затвердження угоди, погоджується на призначення такого покарання, а також підтвердив, що усвідомлює правові наслідки призначення такого покарання.

Обвинувачений також підтвердив, що цілком розуміє наявність у нього права на повний судовий розгляд, у якому прокурор зобов`язаний довести кожну обставину щодо кримінального правопорушення, у вчиненні якого його обвинувачують; права мовчати, і факт мовчання не матиме для суду жодного доказового значення; права допитати під час судового розгляду свідків обвинувачення; права подати клопотання про виклик свідків і подати докази, що свідчать на його користь.

Підтвердив розуміння наслідків укладення та затвердження угоди, визначених у ст. 473 КПК України, а також наслідки її невиконання, передбачені ст. 476 КПК України.

Також просив змінити запобіжний захід на особисте зобов`язання, оскільки заставу вносили треті особи, які вимагають повернення їм грошових коштів.

Захисник ОСОБА_4 підтримав угоду про визнання винуватості, наголосив на тому, що її укладення є добровільним актом усіх сторін. Укладена угода про визнання винуватості повністю відповідає вимогам КПК України. Підтвердив, що пояснив обвинуваченому істотні умови угоди та наслідки її укладання.

IV. Мотиви, з яких Суд виходив при вирішенні питання про відповідність угоди вимогам законодавства і ухваленні вироку, а також положення законодавства, якими він керувався

При вирішенні питання щодо можливості затвердження угоди суд має встановити, що укладена сторонами угода відповідає вимогам законодавства і відсутні підстави для відмови в її затвердженні.

Дослідивши зміст угоди про визнання винуватості, заслухавши думки прокурора, обвинуваченого, його захисника, Суд дійшов до таких висновків.

1. Щодо відповідності умов угоди вимогам КПК України та КК України

Відповідно до ч. 2 ст. 469 КПК України угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

Пунктами 1 та 3 ч.4 ст. 469 КПК України визначено, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів (крім кримінальних проваджень щодо корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов`язаних з корупцією), а також щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

У пункті 1 ч.4 ст.469 КПК України наявне обмеження щодо укладання угоди про визнання винуватості в кримінальних провадженнях щодо корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов`язаних з корупцією, а особливості укладення таких угод визначені у пунктах 2 і 2-1 ч.4 ст.469 КПК України.

Так, ОСОБА_5 обвинувачується в вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- частиною 3 статті 368 КК України, тобто в одержанні службовою особою неправомірної вигоди для себе та третьої особи за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням наданої їй влади та службового становища, вчиненого повторно та за попередньою змовою групою осіб;

- частиною 4 статті 368 КК України, тобто у прийнятті пропозиції службовою особою надати їй неправомірну вигоду та одержання неправомірної вигоди в особливо великому розмірі для себе та третьої особи за вчинення такою службовою особою в інтересах того, хто надає неправомірну вигоду, дій з використанням наданої їй влади та службового становища, вчиненого повторно та за попередньою змовою групою осіб.

При цьому, кримінальні правопорушення, передбачені ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України, згідно з приміткою до ст. 45 КК України, є корупційними кримінальними правопорушеннями.

Санкцією ч.3 статті 368 КК України передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк від п`яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна. За правилами, визначеними у статті 12 КК України, зазначений злочин є тяжким.

ОСОБА_5 пред`явлене обвинувачення за ч.3 ст.368 КК України, вчинене у співучасті, тому для укладення та подальшого затвердження судом угоди про визнання винуватості за вищевказаним обвинуваченням мають бути дотримані умови, вказані у п.2 ч.4 ст.469 КПК України.

Так, п.2 ч.4 ст.469 КПК України визначено, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов`язаних з корупцією, за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи (осіб) у вчиненні будь-якого корупційного кримінального правопорушення чи кримінального правопорушення, пов`язаного з корупцією, та якщо інформація щодо вчинення такою особою (особами) кримінального правопорушення буде підтверджена доказами, і за умови повного або часткового (з урахуванням характеру та ступеня участі особи у вчиненні злочину) відшкодування підозрюваним або обвинуваченим завданого збитку або заподіяної шкоди (якщо такі збитки або шкода були завдані).

За змістом угоди, ОСОБА_5 зобов`язується співпрацювати із прокурором

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

За змістом обвинувального акту, завдані збитки або заподіяна шкода відсутні. Тому зміст укладеної угоди про визнання винуватості відповідає вимогам п.2 ч.4 ст.469 КПК України.

Санкцією ч.4 статті 368 КК України передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна. За правилами, визначеними у статті 12 КК України, зазначений злочин є особливо тяжким.

Тому для укладення та подальшого затвердження судом угоди про визнання винуватості за вищевказаним обвинуваченням мають бути дотримані умови, вказані у п.3 ч.4 ст.469 КПК України.

Так, п.3 ч.4 ст.469 КПК України визначено, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

За змістом обвинувального акту та угоди про визнання винуватості, пред`явлене обвинувачення ОСОБА_5 не вказує на те, що він був організатором групи. Крім цього, ОСОБА_5 зобов`язується співпрацювати із прокурором

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

Тому зміст укладеної угоди про визнання винуватості відповідає вимогам п.3 ч.4 ст.469 КПК України.

Згідно з п. 9 ч. 2 ст. 52 КПК України у разі укладення угоди про визнання винуватості участь захисника є обов`язковою та забезпечується з моменту ініціювання укладення угоди. Суд встановив, що угода між прокурором та обвинуваченим ОСОБА_5 складена та підписана 14.08.2026 у присутності його захисника - адвоката ОСОБА_4 , про що свідчить підпис останнього на тексті угоди. Також в судовому засіданні захисник ОСОБА_4 брав участь та підтримав укладену угоду.

Вимоги до змісту угоди про визнання винуватості закріплені у ст. 472 КПК України. Суд встановив, що подана на розгляд угода відповідає формальним і змістовним вимогам, оскільки містить усі необхідні реквізити та обставини. Вона містить формулювання обвинувачення, правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність. Сформульоване в угоді обвинувачення відображає істотні фактичні обставини, які є тотожними викладу обставин в обвинувальному акті, і підтверджені в судовому засіданні обвинуваченим.

Суд дослідив матеріали кримінального провадження і встановив, що правова кваліфікація діяння обвинуваченого є правильною. Кримінально-правова оцінка дій обвинуваченого, викладена в угоді, в цілому відповідає ознакам, встановленим у нормах закону про кримінальну відповідальність.

Абзацом 2 ч. 2 ст.75 КК України визначено, що у кримінальних провадженнях щодо корупційних кримінальних правопорушень, кримінальних правопорушень, пов`язаних з корупцією, суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку

затвердження угоди про визнання винуватості, якщо сторонами угоди узгоджено звільнення від відбування покарання у виді позбавлення волі на строк не більше восьми років або іншого більш м`якого покарання, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Сторонами угоди про визнання винуватості узгоджено остаточне основне покарання ОСОБА_5 у виді 8 років позбавлення волі та узгоджено звільнення від відбування основного покарання з випробуванням. Тому в цій частині укладена угода про визнання винуватості відповідає вимогам ст.75 КК України.

У судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_5 підтвердив кожну із обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого він обвинувачується та які викладені в угоді та обвинувальному акті. У присутності захисника визнав свою винуватість у вчиненні інкримінованих йому злочинів. Обвинувачений і захисник у судовому засіданні погодилися з кваліфікацією дій, зазначеною в обвинувальному акті та угоді.

Умовами угоди узгоджена співпраця обвинуваченого із прокурором

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

В угоді зазначені обставини, які враховані прокурором при вирішенні питання про її укладення, зокрема: беззаперечне визнання підозрюваним своєї винуватості в інкримінованих йому кримінальних правопорушеннях; ступінь та характер сприяння підозрюваного у проведенні кримінального провадження

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

наявність суспільного інтересу у швидкому судовому провадженні, яке забезпечить повне, своєчасне та невідворотне покарання обвинувачених за вчинення кримінального правопорушення; наявність суспільного інтересу в запобіганні, виявленні чи припиненні більшої кількості кримінальних правопорушень або інших більш тяжких кримінальних правопорушень.

Згідно із ч. 4 ст. 469 КПК України угода про визнання винуватості може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

Як вбачається зі змісту угоди кримінальними правопорушеннями, у вчиненні яких обвинувачується ОСОБА_5 , матеріальна шкода не завдана, потерпілий відсутній. З огляду на завдання шкоди вчиненими кримінальними правопорушеннями лише державним та суспільним інтересам вимоги ч. 4 ст. 469 КПК України в угоді дотримано.

Відповідно до п.6 ч. 2 ст. 470 КПК України, у кримінальному провадженні щодо особливо тяжкого злочину, досудове розслідування якого здійснюється детективами Національного антикорупційного бюро України або яке було направлено до суду прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, укладення угоди про визнання винуватості здійснюється за погодженням із заступником Генерального прокурора - керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (особою, яка виконує його обов`язки). Угода, що є предметом розгляду, погоджена заступником Генерального прокурора - керівником САП ОСОБА_9 .

Відтак невідповідності умов угоди вимогам КПК України та КК України Суд не встановив.

2. Щодо відповідності умов угоди інтересам суспільства

Відповідно до п. 2 ч. 7 ст. 474 КПК України, суд відмовляє у затвердженні угоди у разі невідповідності її умов інтересам суспільства. Запроваджуючи зазначену підставу для відмови у затвердженні угоди, законодавець виходив із того, що угода про визнання винуватості є винятком із загального порядку здійснення кримінального провадження, за якого судове рішення ухвалюється після повного судового розгляду із безпосереднім дослідженням усіх доказів. Саме тому можливість досягнення сторонами процесуального компромісу обумовлена не лише їхньою взаємною згодою, а й існуванням більш вагомого публічного інтересу, який виправдовує відступ від загальної процедури. Отже, перевірка відповідності угоди інтересам суспільства є не формальністю, а одним із ключових елементів судового контролю за законністю її укладення.

Під суспільним інтересом у кримінальному процесі слід розуміти сукупність публічних благ та цінностей, без забезпечення яких неможливе стабільне функціонування демократичної правової держави, належний рівень захисту прав людини, підтримання правопорядку та довіри суспільства до правосуддя. Такі інтереси визнаються державою, охороняються правом і реалізуються через діяльність органів кримінальної юстиції.

У кримінальному провадженні суспільний інтерес знаходить своє нормативне відображення насамперед у завданнях кримінального провадження, визначених статтею 2 КПК України. Його зміст полягає у забезпеченні захисту особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охороні прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження, здійсненні швидкого, повного й неупередженого судового розгляду, а також у забезпеченні того, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до кримінальної відповідальності відповідно до ступеня своєї вини, а жодна невинувата особа не зазнала кримінального переслідування чи необґрунтованого процесуального примусу.

Водночас у контексті інституту угод про визнання винуватості суспільний інтерес набуває особливого змісту. Він полягає не у самому лише скороченні тривалості судового провадження або економії процесуальних ресурсів. Такі наслідки є лише похідними. Визначальним є те, що відмова від проведення повного судового розгляду повинна компенсуватися досягненням інших суспільно значущих цілей кримінального судочинства, які за конкретних обставин є більш вагомими, ніж необхідність дослідження всіх доказів у загальному порядку.

Саме тому суспільний інтерес не може ототожнюватися із процесуальними інтересами прокурора чи обвинуваченого або їхнім бажанням завершити провадження шляхом компромісу. Досягнення домовленості між сторонами є лише передумовою укладення угоди, тоді як встановлення її відповідності інтересам суспільства є самостійним обов`язком суду.

Зі змісту укладеної угоди вбачається, що сторони пов`язують суспільний інтерес із досягненням декількох взаємопов`язаних публічно значущих результатів.

Насамперед обвинувачений добровільно погодився надати правдиві показання щодо обставин вчинення кримінальних правопорушень та ролі інших співучасників,

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

Таке процесуальне співробітництво має самостійну суспільну цінність, оскільки сприяє встановленню об`єктивних обставин кримінального правопорушення, забезпечує повне дослідження діяльності усіх його учасників та підвищує ефективність кримінального переслідування осіб, які можуть бути причетними до вчинення інкримінованих злочинів.

Укладення угоди з ОСОБА_5 не є ізольованим процесуальним рішенням щодо однієї особи, а становить складову механізму забезпечення більш ефективного судового розгляду всього багатосуб`єктного кримінального провадження. Добровільне визнання винуватості одним із

співучасників та його готовність надавати правдиві показання здатні істотно сприяти встановленню обставин, що мають значення для кримінального провадження стосовно інших обвинувачених, а відтак і реалізації принципу невідворотності кримінальної відповідальності.

Суд також враховує, що укладення угоди усуває необхідність проведення повного судового розгляду щодо обвинуваченого, оскільки останній беззастережно визнає свою винуватість, не оспорює фактичних обставин кримінального правопорушення, погоджується з їх юридичною кваліфікацією та підтверджує добровільність укладення угоди. Аналогічну правову позицію підтримує його захисник. За таких умов відсутній реальний кримінально-правовий спір щодо обставин пред`явленого обвинувачення, а тому проведення повного судового розгляду виключно з формальних міркувань не сприяло б більш повному досягненню завдань кримінального провадження.

Наслідком затвердження угоди також стане істотне скорочення процесуальних витрат, пов`язаних із необхідністю багаторазового виклику учасників кримінального провадження, дослідження значного обсягу письмових та речових доказів, проведення допитів свідків і виконання інших процесуальних дій. Також у цьому контексті Суд підкреслює, що процесуальна економія сама по собі не є достатньою підставою для затвердження угоди. Вона набуває значення суспільного інтересу лише тоді, коли досягається без шкоди для законності, справедливості судового рішення та забезпечення прав учасників кримінального провадження.

У цьому випадку саме така ситуація і має місце, оскільки скорочення судової процедури не пов`язане зі зниженням стандартів судового контролю. Суд перевірив добровільність укладення угоди, усвідомлення обвинуваченим її наслідків, правильність правової кваліфікації кримінальних правопорушень, відповідність узгодженого покарання вимогам кримінального закону та відсутність будь-яких підстав вважати такий процесуальний компроміс несправедливим.

Суд також враховує, що затвердження угоди забезпечує реалізацію одного з основоположних принципів кримінального права - принципу невідворотності кримінальної відповідальності.

Обвинувачений добровільно визнає свою винуватість, приймає кримінально-правові наслідки вчиненого, бере на себе обов`язок сприяти встановленню обставин кримінального провадження та висловлює готовність відшкодувати завдану шкоду. Такі дії свідчать не лише про процесуальну співпрацю зі стороною обвинувачення, а й про критичне ставлення до власної протиправної поведінки, що є важливим показником можливості її виправлення без застосування більш суворих заходів кримінально-правового впливу.

Крім того, погоджене сторонами покарання забезпечує досягнення як спеціальної, так і загальної превенції. З одного боку, воно покладає на обвинуваченого реальні кримінально-правові наслідки вчиненого, а з іншого - демонструє суспільству, що добровільне визнання винуватості не звільняє особу від кримінальної відповідальності, а лише допускає її реалізацію в особливому процесуальному порядку за умови досягнення цілей кримінального судочинства.

Таким чином, затвердження угоди не є проявом безкарності чи поблажливого ставлення держави до вчинених кримінальних правопорушень, а навпаки, підтверджує невідворотність кримінальної відповідальності та сприяє формуванню у суспільстві поваги до закону й довіри до правосуддя.

З огляду на беззастережне визнання обвинуваченим своєї винуватості, відсутність спору щодо фактичних обставин обвинувачення, його готовність сприяти встановленню істотних для кримінального провадження обставин та досягнення інших суспільно значущих результатів проведення повного судового розгляду в загальному порядку не забезпечило б більш ефективної реалізації завдань кримінального провадження, ніж затвердження укладеної сторонами угоди.

Оцінивши зміст угоди в сукупності з усіма встановленими під час підготовчого судового засідання обставинами, Суд доходить висновку, що її затвердження забезпечує належний баланс між ефективністю кримінального судочинства, реалізацією принципу невідворотності кримінальної

відповідальності, дотриманням прав учасників кримінального провадження та справедливістю погодженого сторонами результату.

За таких обставин Суд дійшов висновку, що умови угоди про визнання винуватості відповідають інтересам суспільства, а тому відсутні підстави для відмови у її затвердженні, передбачені пунктом 2 частини сьомої статті 474 КПК України.

3. Щодо відсутності порушення умовами угоди прав, свобод чи інтересів сторін або інших осіб

Відповідно до п. 3 ч. 7 ст. 474 КПК України, під час перевірки угоди про визнання винуватості суд зобов`язаний встановити, чи не порушують її умови права, свободи чи інтереси сторін кримінального провадження або інших осіб. Така перевірка спрямована на забезпечення того, щоб укладення угоди не стало засобом неправомірного обмеження прав будь-якого учасника кримінального провадження чи інших осіб, а також щоб досягнутий між сторонами компроміс не виходив за межі їх процесуальної автономії.

Дослідивши зміст укладеної угоди, заслухавши пояснення прокурора, обвинуваченого та його захисника, перевіривши добровільність досягнутих домовленостей, Суд встановив, що умови угоди не порушують прав, свобод чи законних інтересів сторін кримінального провадження, не покладають на них обов`язків, не передбачених законом, не позбавляють їх процесуальних гарантій та не містять положень, які могли б створити для будь-якої зі сторін надмірний чи непропорційний тягар. Навпаки, умови угоди є результатом вільного волевиявлення її сторін, відповідають їхнім процесуальним інтересам та не суперечать вимогам кримінального процесуального законодавства.

Так само Суд не встановив, що затвердження угоди будь-яким чином порушує права, свободи чи законні інтереси інших осіб. При цьому Суд виходить із того, що предметом судового розгляду під час затвердження угоди про визнання винуватості є виключно питання відповідності такої угоди вимогам закону та можливості її затвердження. У межах такого провадження суд не вирішує питання про права, обов`язки, законні інтереси чи майно третіх осіб, не встановлює їх цивільно-правового статусу, не визначає обсяг їхніх прав чи обов`язків та не надає остаточної кримінально-правової оцінки діям осіб, які не є стороною відповідної угоди.

Сам по собі факт згадування інших осіб у процесуальних документах сторони обвинувачення, зокрема в обвинувальному акті чи інших матеріалах досудового розслідування, не означає, що вирок, постановлений на підставі угоди про визнання винуватості щодо однієї особи, вирішує питання про права, свободи чи інтереси таких осіб або встановлює їх винуватість. На відміну від вироку суду, обвинувальний акт та інші процесуальні документи сторони обвинувачення відповідно до п. 13 ч. 1 ст. 3, статей 91, 92, 277, 291 КПК України містять лише сформульоване прокурором обвинувачення та виклад фактичних обставин, які, на думку сторони обвинувачення, підлягають доказуванню в суді. Такі відомості не мають преюдиційного значення для інших осіб та не породжують щодо них жодних юридичних наслідків.

Більше того, затвердження угоди про визнання винуватості щодо однієї особи не може розглядатися як встановлення обставин, обов`язкових для розгляду кримінальних проваджень щодо інших осіб. Кожен обвинувачений користується правом на індивідуальний, незалежний і безсторонній судовий розгляд, а його винуватість може бути встановлена виключно обвинувальним вироком суду, ухваленим за результатами дослідження доказів саме у кримінальному провадженні щодо цієї особи. Визнання винуватості одним обвинуваченим не може підміняти собою обов`язок сторони обвинувачення довести винуватість інших осіб у порядку, передбаченому КПК України.

З огляду на наведене, а також з метою безумовного дотримання принципу презумпції невинуватості та недопущення формування уявлення про винуватість осіб, стосовно яких відсутній обвинувальний вирок суду, Суд при викладенні мотивувальної частини цього Вироку виключив (знеособив) усі відомості, які могли б прямо чи опосередковано ідентифікувати інших

осіб, окрім обвинуваченого, або створити враження про встановлення їхньої причетності до кримінального правопорушення.

Обставини кримінального правопорушення викладені Судом виключно в тому обсязі, який є необхідним для перевірки відповідності угоди вимогам закону, встановлення фактичних підстав визнання винуватості та з`ясування ролі і дій ОСОБА_5 у механізмі вчинення інкримінованих кримінальних правопорушень. Наведення таких обставин не може тлумачитися як висновок Суду щодо винуватості, кримінально-правової кваліфікації чи будь-якої іншої юридичної оцінки дій інших осіб.

Аналогічно Суд не надає жодної оцінки діям інших осіб, які згадуються у цьому Вироку, оскільки питання щодо їхньої причетності до кримінального правопорушення, форми вини, обізнаності про можливу реалізацію протиправної схеми чи інших обставин, що входять до предмета доказування, не є предметом розгляду цього кримінального провадження та можуть бути встановлені виключно за результатами судового розгляду відповідних кримінальних проваджень із дотриманням усіх гарантій права на справедливий суд.

4. Щодо добровільності укладення угоди

Відповідно до п. 4 ч. 7 ст. 474 КПК України під час вирішення питання про затвердження угоди суд зобов`язаний переконатися, що її укладення є добровільним. Добровільність є однією з фундаментальних умов допустимості інституту угод у кримінальному провадженні, оскільки визнання винуватості та пов`язана з цим відмова особи від реалізації повного комплексу процесуальних прав можуть бути наслідком виключно її вільного та усвідомленого волевиявлення. Перевірка добровільності не обмежується лише формальним підтвердженням сторонами відсутності примусу. Суд повинен встановити, що рішення про укладення угоди було прийнято обвинуваченим самостійно, після належного розуміння її змісту, правових наслідків та процесуальних обмежень, які виникають у зв`язку із затвердженням угоди судом, а також за відсутності будь-якого незаконного фізичного, психологічного чи іншого впливу, здатного поставити під сумнів свободу волевиявлення.

Під час судового засідання Суд безпосередньо з`ясував позицію обвинуваченого ОСОБА_5 щодо обставин укладення Угоди. Обвинувачений підтвердив, що уклав її добровільно, після обговорення із захисником, повністю усвідомлюючи її зміст, правові наслідки та характер взятих на себе зобов`язань. Він зазначив, що умови Угоди були погоджені сторонами спільно, відповідають його волевиявленню та не потребують будь-яких змін чи уточнень.

Обвинувачений та його захисник також підтвердили відсутність будь-якого незаконного впливу з боку органу досудового розслідування, прокурора чи інших осіб. Зокрема, вони повідомили про відсутність будь-якого фізичного або психологічного примусу, погроз, насильства, обману, незаконних обіцянок, введення в оману чи інших обставин, які могли б вплинути на свободу прийняття рішення щодо укладення угоди. Крім того, сторона захисту не заявляла скарг на рішення, дії чи бездіяльність детективів або прокурорів під час досудового розслідування, які могли б свідчити про здійснення неправомірного тиску з метою схилення обвинуваченого до укладення угоди.

Прокурор також підтвердив, що всі умови угоди були предметом спільного обговорення сторін, досягнуті шляхом взаємного волевиявлення та без застосування будь-яких незаконних засобів впливу. За твердженням прокурора, укладення угоди стало результатом реалізації сторонами передбаченого кримінальним процесуальним законом права на процесуальний компроміс.

Під час безпосереднього спілкування з обвинуваченим Суд не встановив жодних обставин, які могли б свідчити про нерозуміння ним змісту угоди, сумніви щодо власної позиції або небажання підтримувати досягнуті домовленості. Поведінка обвинуваченого, його відповіді на запитання Суду, а також узгодженість позиції із захисником свідчать про послідовність, усвідомленість та добровільність прийнятого рішення.

Суд також враховує, що саме по собі бажання обвинуваченого отримати більш сприятливі процесуальні наслідки, передбачені законом у разі укладення угоди про визнання винуватості, не може розцінюватися як прояв примусу чи відсутності добровільності. Досягнення між сторонами процесуального компромісу становить сутність інституту угод у кримінальному провадженні та є реалізацією диспозитивних засад кримінального процесу за умови дотримання вимог закону.

Таким чином, враховуючи пояснення сторін кримінального провадження, результати безпосередньої перевірки Судом волевиявлення обвинуваченого, відсутність будь-яких даних про застосування до нього незаконного впливу, а також відсутність будь-яких інших обставин, які могли б викликати обґрунтований сумнів у свободі його волевиявлення, Суд дійшов висновку, що Угода про визнання винуватості укладена добровільно, на основі вільного, усвідомленого та взаємного волевиявлення сторін, а тому відповідає вимогам п. 4 ч. 7 ст. 474 КПК України.

Суд враховує, що добровільність означає не лише відсутність незаконного примусу, а й наявність реальної процесуальної альтернативи. Обвинувачений міг відмовитися від укладення угоди та наполягати на розгляді обвинувального акта в загальному порядку з дослідженням усіх доказів, допитом свідків і реалізацією всіх процесуальних прав, однак свідомо обрав інший, передбачений законом спосіб завершення кримінального провадження. Суд переконався, що вибір обвинуваченим порядку кримінального провадження був справді вільним, а не вимушеним.

5. Щодо можливості виконання обвинуваченим взятих на себе за угодою зобов`язань

Відповідно до п. 5 ч. 7 ст. 474 КПК України суд не вправі затвердити угоду про визнання винуватості, якщо існують обґрунтовані підстави вважати, що обвинувачений об`єктивно не зможе виконати взяті на себе за угодою зобов`язання. Отже, предметом перевірки суду є не гарантія їх безумовного майбутнього виконання, а наявність реальної можливості їх виконати та відсутність очевидних обставин, які б свідчили про неможливість реалізації погоджених сторонами умов. Така перевірка здійснюється з урахуванням характеру кожного із зобов`язань, їх обсягу, змісту та об`єктивної здійсненності. Сам по собі факт того, що окремі зобов`язання мають виконуватися після затвердження Угоди, не свідчить про їх неможливість, якщо відсутні дані, які б обґрунтовано ставили під сумнів здатність обвинуваченого їх виконати.

Зі змісту Угоди вбачається, що обвинувачений ОСОБА_5 взяв на себе обов`язок повністю та беззастережно визнати свою винуватість в обсязі пред`явленого обвинувачення, надавати під час судового розгляду повні, правдиві й послідовні показання щодо власної участі та участі інших осіб у вчиненні інкримінованих кримінальних правопорушень.

Суд встановив, що значна частина зазначених зобов`язань уже фактично виконана. Обвинувачений підтвердив обставини, викладені у формулюванні обвинувачення, беззастережно визнав свою винуватість, надав показання щодо власної ролі у вчиненні кримінальних правопорушень, підтвердив викладені в Угоді фактичні обставини та висловив щире каяття у вчиненому. Отже, у цій частині взяті на себе зобов`язання вже реалізовані.

Крім того, обвинувачений у судовому засіданні підтвердив свою готовність і надалі виконувати умови Угоди, зокрема співпрацювати зі стороною обвинувачення

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

. Прокурор підтвердив, що ті відомості, про які обвинувачений зазначав, ініціюючи укладення угоди про визнання винуватості, підтверджуються іншими доказами. Суд не встановив будь-яких об`єктивних обставин, які б свідчили про неможливість виконання ним цього зобов`язання.

Суд також врахував, що обов`язок надавати правдиві показання є особистим процесуальним обов`язком обвинуваченого, виконання якого залежить насамперед від його власного волевиявлення та добросовісної процесуальної поведінки. Під час судового засідання поведінка

обвинуваченого, його відповіді на запитання Суду та підтвердження готовності дотримуватися умов Угоди не викликали сумнівів щодо реальності виконання цього зобов`язання.

Очевидної неможливості їх виконання, яка відповідно до п. 5 ч. 7 ст. 474 КПК України унеможливлювала б затвердження угоди, Судом не встановлено.

Окремо Суд перевірив можливість виконання обвинуваченим додаткового узгодженого покарання у вигляді конфіскації грошових коштів на загальну суму 500 000,00 грн. ОСОБА_5 підтвердив свою фінансову спроможність перерахувати 500 000,00 грн. на користь держави як додаткове покарання.

Суд перевірив наведені сторонами відомості та не встановив обставин, які б свідчили про очевидну неможливість виконання цього зобов`язання або його завідомо нереалістичний характер.

6. Щодо відповідності умов угоди вимогам закону в частині призначення основного покарання

За приписами ст. 472 КПК України однією з істотних умов угоди про визнання винуватості є узгоджене сторонами покарання. Саме ці умови становлять один із ключових елементів процесуального компромісу між сторонами кримінального провадження, оскільки визначають правові наслідки визнання особою своєї винуватості та погодження на особливий порядок завершення кримінального провадження.

Разом із тим погодження сторонами виду та розміру покарання саме по собі не є достатньою підставою для його призначення судом. На відміну від сторін кримінального провадження, які реалізують своє право на досягнення процесуального компромісу, суд не є учасником відповідних домовленостей і не пов`язаний ними безумовно. Обов`язок суду полягає у здійсненні самостійної перевірки того, чи відповідає узгоджене сторонами покарання вимогам кримінального та кримінального процесуального законодавства, чи не виходить воно за межі санкції відповідної статті закону України про кримінальну відповідальність, а також чи відсутні інші законодавчі перешкоди для затвердження таких домовленостей.

Перевіряючи зазначені обставини, Суд виходить із того, що затвердження угоди не означає автоматичного погодження із запропонованим сторонами покаранням. Судове рішення у будь-якому випадку має ґрунтуватися на вимогах закону та принципах кримінального судочинства, а узгоджене сторонами покарання повинно відповідати загальним засадам призначення покарання, встановленим Кримінальним кодексом України, забезпечувати реалізацію його мети та не суперечити інтересам суспільства.

Отже, предметом перевірки Суду є не лише формальна наявність у тексті Угоди домовленості щодо покарання, а й її відповідність вимогам кримінального закону, а також законність усіх правових наслідків, які сторони пов`язують із затвердженням Угоди.

Відповідно до ч. 1 ст. 65 КК України суд призначає покарання:

1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 53 цього Кодексу;

2) відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу;

3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом`якшують та обтяжують покарання.

Згідно з ч. 5 ст. 65 КК України у випадку затвердження вироком угоди про примирення або про визнання винуватості суд призначає покарання, узгоджене сторонами угоди.

Причому, відповідно до ч. 5 ст. 68 КК України при призначенні покарання співучасникам кримінального правопорушення суд, керуючись положеннями ст. 65-67 цього Кодексу, враховує характер та ступінь участі кожного з них у вчиненні кримінального правопорушення.

За змістом угоди про визнання винуватості сторони погодили покарання:

1) за ч. 3 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 2 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 200 000 грн.;

2) за ч. 4 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 3 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 300 000 грн.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворих основного покарання та додаткового покарання у вигляді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування більш суворими, а також шляхом повного складання додаткового покарання у вигляді конфіскації частини майна, призначити ОСОБА_5 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на строк 3 роки та конфіскації частини майна, а саме грошових коштів в розмірі 500 000,00 грн.

Сторони з урахуванням вимог ст. 75 КК України узгоджують його звільнення від відбування основного покарання з випробуванням та відповідно до п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КПК України покладення на ОСОБА_5 таких обов`язків: періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації за місцем проживання; повідомляти уповноважений орган з питань пробації за місцем проживання про зміну місця проживання, роботи або навчання.

При вирішенні питання про те, чи є узгоджене сторонами покарання необхідним і достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових злочинів, Суд враховує особу обвинуваченого, який раніше до кримінальної відповідальності не притягався, на обліку у лікаря-психіатра та лікаря-нарколога не перебуває, має на утриманні двох неповнолітніх дітей, працює заступником директора з організаційно-технічних питань комунального підприємства «Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» Волинської обласної ради та характеризується позитивно за місцем роботи. Суд також враховує щире каяття як обставину, що пом`якшує покарання, вчинення злочинів вперше; прийняття на себе зобов`язання сприяти розкриттю та надати показання

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

На наявність щирого каяття ОСОБА_5 щодо вчинених ним кримінальних правопорушень вказують, зокрема: (1) беззастережне визнання своєї вини в судовому засіданні; (2) надання ним відповідей на всі запитання суду щодо обставин вчинення інкримінованих кримінальних правопорушень: (3) негативне ставлення обвинуваченого щодо вчинення кримінальних правопорушень; (4) бажання виправити свою поведінку, зокрема шляхом надання викривальних показань щодо себе та інших осіб; (5) готовність понести покарання, обумовлене в угоді.

Відповідно до ч.2 ст.4 КК України кримінальна протиправність і караність, а також інші кримінально-правові наслідки діяння визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.

Санкція ч.3 ст.368 КК України (в редакції чинній на момент вчинення кримінального правопорушення, яка є незмінною в частині санкції на момент розгляду) передбачає покарання у

виді позбавлення волі на строк від п`яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

Санкція ч.4 ст.368 КК України (в редакції чинній на момент вчинення кримінального правопорушення, яка є незмінною в частині санкції на момент розгляду) передбачає покарання у виді позбавлення волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна.

За змістом угоди про визнання винуватості сторони погодили покарання за ч.3 ст.368 КК України у виді позбавлення волі строком на 5 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 2 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 200 000 грн.

За ч.4 ст.368 КК України сторони погодили покарання у виді позбавлення волі строком на 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 3 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 300 000 грн.

Узгоджений сторонами угоди розмір і вид покарання відповідає санкції ч.3 і ч.4 ст.368 КК України.

Також сторони угоди погодили остаточне покарання ОСОБА_5 , на підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворих основного покарання та додаткового покарання у вигляді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування більш суворими, а також шляхом повного складання додаткового покарання у вигляді конфіскації частини майна, призначити ОСОБА_5 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на строк 3 роки та конфіскації частини майна, а саме грошових коштів в розмірі 500 000,00 грн.

Відтак Суд дійшов висновку, що узгоджене сторонами покарання за вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.368 та ч.4 ст.368 КК України, за своїм видом та розміром відповідає характеру тяжкості вчиненого діяння та особі обвинуваченого, а також загальним засадам його призначення, встановленим законом України про кримінальну відповідальність, і здатне забезпечити досягнення мети призначення покарання.

7. Щодо призначення додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування та конфіскації майна

Суд враховує, що санкції ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України передбачають обов`язкове додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю. Так як вчинення кримінального правопорушення безпосередньо пов`язане із діяльністю обвинуваченого як депутата міської ради, Суд дійшов висновку, що призначення покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, є виправданим і необхідним.

Строк такого покарання, з урахуванням вимог ч.1 ст.55 КК України, не має перевищувати трьох років.

З огляду на це, Суд встановив, що під час укладання угоди про визнання винуватості сторони правомірно узгодили це покарання та строк його дії в межах, установлених санкцією вказаної статті. Крім того, визначення сторонами в угоді вказаного додаткового покарання повністю відповідає і характеру вчиненого ОСОБА_5 суспільно небезпечного діяння, оскільки інкриміновані кримінальні правопорушення було вчинене обвинуваченим безпосередньо із використанням можливостей своєї посади та відповідних владних повноважень.

Поряд з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування сторони узгодили ОСОБА_5 додаткове покарання у виді конфіскації частини майна.

Санкції частин 3, 4 ст. 368 КК України, передбачають конфіскацію майна як обов`язкове додаткове покарання. Суд переконаний, що узгодження сторонами такого виду покарання відповідає вимогами кримінального закону.

За змістом ч. 1 ст. 59 КК України покарання у виді конфіскації майна полягає в примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, яке є власністю засудженого. Якщо конфіскується частина майна, суд повинен зазначити, яка саме частина майна конфіскується, або перелічити предмети, що конфіскуються.

Судом встановлено, що сторони в умовах угоди конкретизували перелік майна, щодо якого узгоджено застосування конфіскації, а саме грошових коштів в сумі 500 000 грн.

За встановлених обставин Суд не вбачає невідповідності цієї умови угоди вимогам закону.

8. Щодо можливості прийняття рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про визнання винуватості за вчинення корупційних кримінальних правопорушень

Відповідно до ч. 2 ст. 75 КК України суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання винуватості, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п`яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням. У кримінальних провадженнях щодо корупційних кримінальних правопорушень, кримінальних правопорушень, пов`язаних з корупцією, суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про визнання винуватості, якщо сторонами угоди узгоджено звільнення від відбування покарання у виді позбавлення волі на строк не більше восьми років або іншого більш м`якого покарання, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Відповідно до змісту укладеної між сторонами угоди про визнання винуватості, керуючись положеннями ч. 2 ст. 75 КК України, сторони дійшли згоди щодо звільнення обвинуваченого ОСОБА_5 від відбування основного покарання у виді позбавлення волі строком на вісім років із випробуванням.

Судом встановлено, що умови укладеної угоди в цій частині відповідають вимогам ч. 2 ст. 75 КК України. Зокрема, сторонами узгоджено призначення покарання у виді позбавлення волі на строк, який не перевищує восьми років, а також досягнуто домовленості про звільнення обвинуваченого ОСОБА_5 від відбування такого покарання з випробуванням. Таким чином, законодавчі передумови для застосування до обвинуваченого ОСОБА_5 положень ч. 2 ст. 75 КК України дотримані.

Разом із тим, відповідно до вказаних положень закону, саме суд при затвердженні угоди вирішує питання про встановлення іспитового строку, визначаючи його тривалість у межах, передбачених кримінальним законом. При цьому суд не пов`язаний домовленістю сторін щодо конкретної тривалості іспитового строку, а зобов`язаний самостійно визначити його з урахуванням усіх обставин кримінального провадження, даних про особу обвинуваченого, характеру та ступеня тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, а також мети випробування як засобу перевірки можливості виправлення особи без реального відбування покарання.

Вирішуючи питання про тривалість іспитового строку, суд бере до уваги, що обвинувачений ОСОБА_5 визнав свою винуватість у вчиненні тяжкого та особливо тяжкого кримінальних

правопорушень, які були вчинені за попередньою змовою групою осіб, що свідчить про підвищений ступінь суспільної небезпечності як самих кримінальних правопорушень, так і способу їх вчинення. Водночас суд враховує укладення обвинуваченим ОСОБА_5 угоди про визнання винуватості, його згоду на призначення узгодженого покарання, сприяння кримінальному провадженню, а також можливість досягнення мети покарання без ізоляції особи від суспільства шляхом здійснення контролю за його поведінкою під час іспитового строку.

З огляду на сукупність наведених обставин, суд приходить до висновку, що застосування до обвинуваченого ОСОБА_5 положень ч. 2 ст. 75 КК України є обґрунтованим та достатнім для досягнення цілей кримінальної відповідальності. Також суд враховує зобов`язання обвинуваченого ОСОБА_5 , зокрема про надання викривальних показань органу досудового розслідування

Інформація не підлягає розголошенню в загальному доступі відповідно до статті 7 Закону України "Про доступ до судових рішень"

За таких обставин суд вважає за необхідне встановити обвинуваченому ОСОБА_5 іспитовий строк тривалістю три роки, протягом якого він перебуватиме під наглядом уповноваженого органу з питань пробації та буде зобов`язаний сумлінно виконувати покладені на нього законом і судом обов`язки, та сприятиме виконанню обумовлених угодою зобов`язань.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 КК України, з метою забезпечення належної поведінки обвинуваченого впродовж іспитового строку, здійснення контролю за його способом життя та сприяння його виправленню, суд покладає на нього обов`язки, передбачені пунктами 1, 2 ч. 1 ст. 76 КК України, а саме: періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації та повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання.

На переконання суду, визначений іспитовий строк та покладені обов`язки є необхідними і достатніми для забезпечення належної поведінки обвинуваченого ОСОБА_5 , здійснення ефективного пробаційного нагляду, перевірки його виправлення та запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень.

V. Висновки суду

З урахуванням зазначених обставин Суд дійшов висновку, що угода про визнання винуватості, укладена між прокурором ОСОБА_3 та обвинуваченим ОСОБА_5 за участю захисника ОСОБА_4 , відповідає вимогам закону України про кримінальну відповідальність і кримінального процесуального законодавства. Суд не встановив підстав для відмови в затвердженні угоди, передбачених ч. 7 ст. 474 КПК України, тому дійшов висновку про затвердження угоди про визнання винуватості шляхом ухвалення вироку та призначення обвинуваченому узгодженого сторонами покарання.

VI. Інші питання, які вирішуються судом при ухваленні вироку на підставі угоди

1. Цивільний позов у цьому кримінальному провадженні не заявлявся.

Викривач у цьому кримінальному провадженні відсутній

2. Процесуальні витрати відсутні

3. Підстави для спеціальної конфіскації відсутні.

4. Щодо запобіжного заходу

Прокурор вважав за можливе змінити застосований ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 05.01.2026 до ОСОБА_5 запобіжний захід у виді застави на особисте зобов`язання. Так, прокурор вважав, що на даний час існує мінімальний ризик того, що обвинувачений буде переховуватися від органів досудового розслідування та суду.

Обвинувачений та захисник підтримали цю позицію.

Вирішуючи питання про зміну запобіжного заходу, суд дійшов таких висновків.

Згідно з матеріалами кримінального провадження ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 05.01.2026 застосовано до ОСОБА_5 запобіжний захід у виді застави у розмірі 1500 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що становить 4 992 000 (чотири мільйони дев`ятсот дев`яносто дві тисячі) гривень.

Ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 19.02.2026 зменшено застосований до підозрюваного ОСОБА_5 запобіжний захід у виді застави до 3 000 000 гривень.

Зазначену заставу було внесено:

- 398 000,00 грн. - ОСОБА_10 (платіжна інструкція №61828412SB від 08.01.2026);

- 395 000,00 грн. - ОСОБА_11 (платіжна інструкція №61832432SB від 08.01.2026);

- 1 000 000,00 грн. - ОСОБА_12 (платіжна інструкція №61832440SB від 08.01.2026);

- 399 000,00 грн. - ОСОБА_13 (платіжна інструкція №61828144SB від 08.01.2026);

- 393 500,00 грн. - ОСОБА_14 (квитанція №26 від 23.02.2026);

- 15 000,00 грн. - ОСОБА_15 (квитанція №10 від 23.02.2026);

- 398 000,00 грн. - ОСОБА_16 (квитанція №24 від 23.02.2026);

- 1 500,00 грн. - ОСОБА_5 (квитанція №16 від 23.02.2026).

На дату проведення судового засідання строк дії обов`язків, передбачених ч. 5 ст. 194 КПК України, що покладалися на ОСОБА_5 закінчився.

Ухвалюючи рішення про зміну запобіжного заходу, судом враховано факт укладення угоди про визнання винуватості, беззастережне визнання вини обвинуваченим, взяття на себе зобов`язань за угодою про визнання винуватості, а також зобов`язання співпрацювати із прокурором у викритті кримінальних правопорушень, що розслідуються.

Вказані обставини, на переконання суду, зменшують існування ризику переховування від органів досудового розслідування, однак цей ризик не нівелюється взагалі. Ризик переховування від органу досудового розслідування/суду продовжує обумовлюватися можливістю притягнення до кримінальної відповідальності та пов`язаними із цим можливими негативними для особи наслідками (обмеженнями) і, зокрема, суворістю передбаченого покарання (кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 368 КК України, у вчиненні якого обвинувачується ОСОБА_5 , є особливо тяжким злочином, за який передбачено покарання на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна).

Однак, зважаючи на те, що сторонами угоди зафіксовано узгоджене покарання обвинуваченому та погоджено звільнити його від відбування покарання з випробуванням на підставі ст. 75 КК України, на переконання суду даний ризик суттєво знизився.

Щодо наявності інших ризиків стороною обвинувачення не зазначалося та не обґрунтовувалося. Враховуючи позицію сторін кримінального провадження, тяжкість та характер пред`явленого ОСОБА_5 обвинувачення, особу обвинуваченого, умови угоди, зокрема в частині узгодженого покарання, суд вважає, що, з урахуванням обставин справи, нівелювати вказані ризики можливо шляхом застосування найбільш м`якого запобіжного заходу - особистого зобов`язання.

А тому клопотання прокурора у цій частині є обґрунтованим.

Строк дії запобіжного заходу у виді особистого зобов`язання та відповідних обов`язків слід визначити до набрання вироком законної сили.

Частиною 11 ст. 182 КПК України визначено, що застава, що не була звернена в дохід держави, повертається підозрюваному, обвинуваченому, заставодавцю після припинення дії цього запобіжного заходу. При цьому застава, внесена підозрюваним, обвинуваченим, може бути повністю або частково звернена судом на виконання вироку в частині майнових стягнень. Застава, внесена заставодавцем, може бути звернена судом на виконання вироку в частині майнових стягнень тільки за його згодою.

Тому суму застави слід повернути заставодавцям.

5. Щодо арешту майна

Згідно з ч. 4 ст. 174 КПК України суд одночасно з ухваленням судового рішення, яким закінчується судовий розгляд, вирішує питання про скасування арешту майна. Суд скасовує арешт майна, зокрема у випадку непризначення судом покарання у виді конфіскації майна та/або незастосування спеціальної конфіскації.

Ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 06.01.2026 накладено арешт на майно ОСОБА_5 - (1) iPhone 15 Pro Max IMEI: НОМЕР_3 , IMEI2: НОМЕР_4 ; (2) блокнот із написом Hello/Goodbye; (3) блокнот, в шкіряній обкладинці, коричневого кольору.

З урахуванням думки прокурора та сторони захисту, суд приходить до висновку про скасування вказаного арешту. Сторонами погоджене додаткове покарання у вигляді конфіскації частини майна обвинуваченого, а саме грошових коштів, тому у накладенні арешту на таке майно відпала потреба.

6. Щодо речових доказів і документів

Згідно з ч. 9 ст. 100 КПК України питання про долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження.

7. Підстави для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру відсутні.

Керуючись статтями 100, 369-371, 373-376, 469-475 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

Затвердити угоду про визнання винуватості, укладену 14.08.2026 між прокурором п`ятого відділу управління процесуального керівництва, підтримання публічного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури ОСОБА_3 та обвинуваченим ОСОБА_5 за участю захисника ОСОБА_4 у кримінальному провадженні № 52026000000000556 від 18 вересня 2026 року (виділене з кримінального провадження №52024000000000663 від 27.12.2024 року).

ОСОБА_5 визнати винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 4 ст. 368 КК України.

Призначити ОСОБА_5 покарання:

1) за ч. 3 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 2 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 200 000 грн.;

2) за ч. 4 ст. 368 КК України узгоджене основне покарання у виді позбавлення волі строком на 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком на 3 роки та із конфіскацією частини майна відповідно до ч. 2 ст. 77 КК України, а саме: грошових коштів в сумі 300 000 грн.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворих основного покарання та додаткового покарання у вигляді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування більш суворими, а також шляхом повного складання додаткового покарання у вигляді конфіскації частини майна, призначити ОСОБА_5 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 8 років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на строк 3 роки та конфіскації частини майна, а саме грошових коштів в розмірі 500 000,00 грн.

На підставі ч. 2 ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_5 від відбування призначеного основного покарання у виді 8 років позбавлення волі з випробуванням, встановивши йому іспитовий строк тривалістю 3 роки.

Іспитовий строк ОСОБА_5 обчислювати з моменту проголошення вироку.

Відповідно до п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 76 КК України покласти на ОСОБА_5 такі обов`язки: періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації за місцем проживання; повідомляти уповноважений орган з питань пробації за місцем проживання про зміну місця проживання, роботи або навчання.

Строк додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування строком три роки обчислювати з моменту набрання законної сили вироком та виконувати самостійно.

Покарання у виді конфіскації виконувати самостійно після набрання вироком законної сили.

Змінити, застосований на підставі ухвали слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 05.01.2026 до ОСОБА_5 запобіжний захід у виді застави на особисте зобов`язання до набрання вироком законної сили, поклавши на нього такі обов`язки:

- прибувати за кожною вимогою до прокурора та суду;

- не відлучатися за межі України без дозволу прокурора або суду.

Роз`яснити ОСОБА_5 , що в разі невиконання ним покладених обов`язків до нього може бути застосований більш жорсткий запобіжний захід і на нього може бути накладено грошове стягнення в розмірі від 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Вирок суду щодо застосування запобіжного заходу підлягає негайному виконанню після його оголошення.

Заставу у розмірі 3 000 000 (три мільйони) гривень повернути заставодавцям, а саме:

- 398 000,00 грн. - ОСОБА_10 (платіжна інструкція №61828412SB від 08.01.2026);

- 395 000,00 грн. - ОСОБА_11 (платіжна інструкція №61832432SB від 08.01.2026);

- 1 000 000,00 грн. - ОСОБА_12 (платіжна інструкція №61832440SB від 08.01.2026);

- 399 000,00 грн. - ОСОБА_13 (платіжна інструкція №61828144SB від 08.01.2026);

- 393 500,00 грн. - ОСОБА_14 (квитанція №26 від 23.02.2026);

- 15 000,00 грн. - ОСОБА_15 (квитанція №10 від 23.02.2026);

- 398 000,00 грн. - ОСОБА_16 (квитанція №24 від 23.02.2026);

- 1 500,00 грн. - ОСОБА_5 (квитанція №16 від 23.02.2026).

Скасувати арешт, накладений ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 06.01.2026 у справі №991/13418/25, на таке майно: (1) iPhone 15 Pro Max IMEI: НОМЕР_3 , IMEI2: НОМЕР_4 ; (2) блокнот із написом Hello/Goodbye; (3) блокнот, в шкіряній обкладинці, коричневого кольору. Повернути вказані речі обвинуваченому ОСОБА_5 .

Вирок може бути оскаржений в апеляційному порядку з урахуванням особливостей, передбачених ч. 4 ст. 394 КПК України, та обмежень, визначених у ч. 2 ст. 473 КПК України, протягом тридцяти днів з дня його проголошення шляхом подачі апеляційної скарги через Вищий антикорупційний суд до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду. Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору. Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Роз`яснити учасникам судового провадження, що вони мають право ознайомитися із журналом судового засідання та подати до нього письмові зауваження.

Роз`яснити учасникам провадження, що згідно зі ст. 476 КПК України у разі невиконання угоди про визнання винуватості прокурор має право звернутися до суду, який затвердив таку угоду, з клопотанням про скасування вироку. Клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода, може бути подано протягом встановлених законом строків давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення цього кримінального правопорушення.

Умисне невиконання угоди є підставою для притягнення особи до відповідальності за ст. 389-1 КК України.

Суддя ОСОБА_1